

Constitutiunea Romaniei din 1923

PARLAMENTUL ROMANIEI

TITLUL I

DESPRE TERITORIUL ROMANIEI

Art. 1.

Regatul Romaniei este un Stat national unitar si indivizibil.

Art. 2.

Teritoriul Romaniei este nealienabil.

Hotarele Statului nu pot fi schimbate sau rectificate decat in virtutea unei legi.

Art. 3.

Teritoriul Romaniei nu se poate coloniza cu populatiuni de ginta straina.

Art. 4.

Teritoriul Romaniei din punct de vedere administrativ se imparte in judete, judetele in comune.

Numarul, intinderea si subdiviziunile lor teritoriale se vor stabili dupa formele prevazute in legile de organizare administrativa.

TITLUL II

DESPRE DREPTURILE ROMANILOR

Art. 5.

Romanii, fara deosebire de origina etnica, de limba sau de religie, se bucura de libertatea constiintei, de libertatea invatamantului, de libertatea presei, de libertatea intrunirilor, de libertatea de asociatie si de toate libertatile si drepturile stabilite prin legi.

Art. 6.

Constitutiunea de fata si celelalte legi relative la drepturile politice determina cari sunt, osebbit de calitatea de Roman, conditiunile necesare pentru exercitarea acestor drepturi.

Legi speciale, votate cu majoritate de doua treimi, vor determina conditiunile sub cari femeile pot avea exercitiul drepturilor politice. Drepturile civile ale femeilor se vor stabili pe baza deplinei egalitati a celor doua sexe.

Art. 7.

Deosebirea de credinte religioase si confesiuni, de origina etnica si de limba, nu constituie in Romania o piedica spre a dobandi drepturile civile si politice si a le exercita.

Numai naturalizarea aseamana pe strain cu Romanul pentru exercitarea drepturilor politice.

Naturalizarea se acorda in mod individual de Consiliul de Ministri, in urma constatarii unei comisiuni, compusa din: primul-presedinte si presedintii Curtii de apel din Capitala Tarii, ca solicitantul indeplineste conditiunile legale.

O lege speciala va determina conditiunile si procedura prin care strainii dobandesc naturalizarea. Naturalizarea nu are efect retroactiv. Sotia si copiii minori profita, in conditiunile prevazute de lege, de naturalizarea sotului sau tatalui.

Art. 8.

Nu se admite in Stat nici o deosebire de nastere sau de clase sociale. Toti Romanii, fara deosebire de origina etnica de limba sau de religie, sunt egali inaintea legii si datori a contribui fara osebire la darile si sarcinile publice.

Numai ei sunt admisibili in functiunile si demnitatile publice, civile si militare. Legi speciale vor determina Statutul functionarilor publici.

Strainii nu pot fi admisi in functiunile publice decat in cazuri exceptionale si anume statornicite de legi.

Art. 9.

Toti strainii aflatori pe pamantul Romaniei se bucura de protectiunea data de legi persoanelor si averilor in genere.

Art. 10.

Toate privilegiile de orice natura, scutiunile si monopolurile de clasa sunt oprite pentru totdeauna in Statul Roman.

Titlurile de noblete sunt si raman neadmise in Statul Roman. Decoratiunile straine se vor purta de Romani numai cu autorizarea Regelui.

Art. 11.

Libertatea individuala este garantata.

Nimeni nu poate fi urmarit sau perchizionat, decat in cazurile si dupa formele prevazute in legi.

Nimeni nu poate fi detinut sau arestat, decat in puterea unui mandat judecatoresc motivat, care trebuie sa-i fie comunicat in momentul arestarii sau cel mai tarziu in 24 ore dupa detinere sau arestare.

In caz de vina vadita, definirea sau arestarea se poate face imediat, iar mandatul se va emite in 24 ore si i se va comunica conform aliniatului precedent.

Art. 12.

Nimeni nu poate fi sustras in contra vointei sale dela judecatorii ce-i da legea.

Art. 13.

Domiciliul este neviolabil.

Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decat de autoritatile competente, in cazurile anume prevazute de lege si potrivit formelor de ea prescrise.

Art. 14.

Nici o pedeapsa nu poate fi infiintata, nici aplicata decat in puterea unei legi.

Art. 15.

Nici o lege nu poate infiinta pedeapsa confiscarii averilor.

Art. 16.

Pedeapsa cu moarte nu se va putea reinfiinta afara de cazurile prevazute in Codul penal

militar in timp de rasboi.

Art. 17.

Proprietatea de orice natura precum si creantele asupra Statului sunt garantate. Autoritatea publica, pe baza unei legi, este in drept a se folosi, in scop de lucrari de interes obstesc, de subsolul oricarei proprietati imobiliare, cu obligatiunea de a desdauna pagubele aduse suprafetei, cladirilor si lucrarilor existente. In lipsa de invoiala despagubirea se va fixa de justitie.

Nimeni nu poate fi expropriat decat pentru cauza de utilitate publica si dupa o dreapta si prealabila despagubire stabilita de justitie.

O lege speciala va determina cazurile de utilitate publica, procedura si modul expropriarii. In afara de expropriere pentru caile da comunicatie, salubritate publica, apararea tarii si lucrari de interes militar, cultural si acele impuse de interesele generale directe ale Statului si administratiilor publice, celelalte cazuri de utilitate publica vor trebui sa fie stabilite prin legi votate cu majoritate de doua treimi.

Legile existente privitoare la alinierea si largirea stradelor de prin comune precum si la malurile apelor ce curg prin sau pe langa ele raman in vigoare in tot cuprinsul Regatului.

Art. 18.

Numai Romanii si cei naturalizati romani pot dobandi cu orice titlu si detine imobile rurale in Romania. Strainii vor avea drept numai la valoarea acestor imobile.

Art. 19.

Zacamintele miniere precum si bogatiile de orice natura ale subsolului sunt proprietatea Statului. Se excepteaza masele de roci comune, carierele de materiale de constructie si depozitele de turba, fara prejudiciul drepturilor dobandite de Stat pe baza legilor anterioare.

O lege speciala a minelor va determina normele si conditiunile de punere in valoare a acestor bunuri, va fixa redeventa proprietarului suprafetei si va arata tot de odata putinta si masura in care acestia vor participa la exploatarea acestor bogatii. Se va tine seama de drepturile castigate, intrucat ele corespund unei valorificari a subsolului si dupa distinctiunile ce se vor face in legea speciala.

Concesiunile miniere de exploatare, instituite sau date, conform legilor azi in vigoare, se vor respecta pe durata pentru care s'au acordat, iar exploatarile miniere existente facute de proprietar numai cat timp le vor exploata. Nu se vor putea face concesiuni perpetue. Toate concesiunile si exploatarile prevazute in aliniatul precedent vor trebui insa sa se conformeze regulelor ce se vor stabili prin lege, care va prevedea ca si maximum de durata al acelor concesiuni si exploatare si care nu va trece de cincizeci ani dela promulgarea acestei Constitutiuni.

Art. 20.

Caile de comunicatie, spatiul atmosferic si apele navigabile si flotabile sunt de domeniul public.

Sunt bunuri publice apele ce pot produce forta motrice si acele ce pot fi folosite in interes obstesc.

Drepturile castigate se vor respecta sau se vor rascumpara prin expropriere pentru caz de utilitate publica, dupa o dreapta si prealabila despagubire.

Legi speciale vor determina limita in care toate drepturile de mai sus vor putea fi lasate in folosinta proprietarilor, modalitatile exploatare, precum si despagubirile convenite pentru

utilizarea suprafetei si pentru instalatia in fiinta.

Art. 21.

Toti factorii productiunii se bucura de o egala ocrotire.

Statul poate interveni, prin legi, in raporturile dintre acesti factori pentru a preveni conflicte economice sau sociale.

Libertatea muncii va fi aparata.

Legea va regula asigurarea sociala a muncitorilor, in caz de boala, accidente si altele.

Art. 22.

Libertatea constiintei este absoluta.

Statul garanteaza tuturor cultelor o deopotriva libertate si protectiune intrucat exercitiul lor nu aduce atingere ordinii publice, bunelor moravuri si legilor de organizare ale Statului.

Biserica crestina ortodoxa si cea greco-catolica sunt biserici romanesti.

Biserica ortodoxa romana fiind religia marelui majoritati a Romanilor este biserica dominanta in Statul roman; iar cea greco-catolica are intaietatea fata de celelalte culte.

Biserica ortodoxa romana este si ramane neatarnata de orice chiriarchie straina, pastrandu-si insa unitatea cu Biserica ecumenica a Rasaritului in privinta dogmelor.

In tot regatul Romaniei Biserica crestina ortodoxa va avea o organizatie unitara cu participarea tuturor elementelor ei constitutive, clerici si mireni.

O lege speciala va statua principiile fundamentale ale acestei organizatii unitare, precum si modalitatea dupa care Biserica isi va regula, conduce si administra, prin organele sale proprii si sub controlul Statului, chestiunile sale religioase, culturale, fundationale si episcopale.

Chestiunile spirituale si canonice ale Bisericii ortodoxe romane se vor regula de o singura autoritate sinodala centrala.

Mitropolitii si episcopii Bisericii ortodoxe romane se vor alege potrivit unei singure legi speciale.

Raporturile dintre diferitele culte si Sfantul se vor stabili prin lege.

Art. 23.

Actele starii civile sunt de atributia legii civile.

Intocmirea acestor acte va trebui sa preceada totdeauna binecuvantarea religioasa.

Art. 24.

Invatamantul este liber in conditiunile stabilite prin legile speciale si intrucat nu va fi contrar bunelor moravuri si ordinii publice.

Invatamantul primar este obligator. In scolile Statului acest invatamant se va da gratuit.

Statul, judelele si comunele vor da ajutoare si inlesniri elevilor lipsiti de mijloace, in toate gradele invatamantului, in masura si modalitatile prevazute de lege.

Art. 25.

Constitutiunea garanteaza tuturor libertatea de a comunica si publica ideile si opiniunile lor prin grai, prin scris si prin presa, fiecare fiind raspunzator de abuzul acestor libertati in cazurile determinate prin Codicele penal, care nici intr'un caz nu va putea restrange dreptul in sine.

Nici o lege exceptionala nu se va putea infiinta in aceasta materie.

Nici cenzura, nici o alta masura preventiva pentru aparitiunea, vinderea sau distributiunea oricarei publicatiuni nu se va putea infiinta.

Nu este nevoie de autorizatiunea prealabila a nici unei autoritati pentru aparitiunea oricarei publicatiuni.

Nici o cautiune nu se va cere dela ziaristi, scriitori, editori, Tipografi si litografi.

Presa nu va fi pusa nici odata sub regimul avertismentelor. Nici un ziar sau publicatiune nu va putea fi suspendat sau suprimat. Orice publicatiune periodica de orice natura va trebui sa aiba un director raspunzator, iar in absentia acestuia, un redactor raspunzator.

Directorul sau redactorul vor trebui sa se bucure de drepturile civile si politice. Numele directorului si numele redactorului vor figura vizibil si permanent in fruntea publicatiunii. Inainte de aparitiunea publicatiunii periodice, proprietarul ei e obligat a declara si inscrie numele sau la tribunalul de comert. Sanctiunile acestor dispozitii se vor prevedea prin legi speciale.

Art. 26.

In ce priveste publicatiunile neperiodice, raspunzator de scrierile sale este autorul, in lipsa acestuia editorul; patronul tipografiei raspunde cand autorul si editorul nu au fost descoperiti.

La publicatiunile periodice responsabilitatea o au: autorul, directorul sau redactorul in ordinea enumerarii. Proprietarul in toate cazurile este solidar raspunzator de plata despagubirilor civile.

Delictetele de presa se judeca de jurati, afara de cazurile aci statornicite, cari se vor judeca de tribunalele ordinare, potrivit dreptului comun:

- a) Delictetele ce s'ar comite impotriva Suveranilor tarii, Principelui Mostenitor, membrilor Familiei Regale si Dinastiei, Sefilor Statelor Straine si reprezentantilor lor;
- b) indemnurile directe la omor si rebeliune, in cazurile cand nu au fost urmate de executiune;
- c) Calomniile, injuriile, difamatiile aduse particularilor sau functionarilor publici oricari ar fi, atinsi in vieata lor particulara sau in cinstea lor personala.

Arestul preventiv in materie de presa este interzis.

Art. 27.

Secretul scrisorilor, telegramelor si al convorbirilor telefonice este neviolabil.

O lege speciala va stabili cazurile in cari justitia, in interesul instructiunii penale, va putea face exceptiune la dispozitiunea de fata.

Aceas lege va determina responsabilitatea agentilor Statului si a particularilor pentru violarea secretului scrisorilor, telegramelor si convorbirilor telefonice.

Art. 28.

Romanii, fara deosebire de origina etnica, de limba sau de religie, au dreptul de a se aduna pasnici si fara arme, conformandu-se legilor cari reguleaza exercitarea acestui drept, pentru a trata tot felul de chestiuni; intru aceasta nu este trebuinta de autorizare prealabila.

Intrunirile sub cerul liber sunt permise, afara de pietele si caile publice.

Intrunirile, procesiunile si manifestatiile pe caile si pietele publice sunt supuse legilor politienesti.

Art. 29.

Romanii, fara deosebire de origine etnica, de limba sau de religie, au dreptul a se asocia, conformandu-se legilor cari reguleaza exercitiul acestui drept.

Dreptul de libera asociatiune nu implica in sine dreptul de a crea persoane juridice.

Condițiunile în care se acordă personalitatea juridică se vor stabili prin o lege specială.

Art. 30.

Fiecare are dreptul de a se adresa la autoritățile publice prin petițiuni subscrise de către una sau mai multe persoane, neputând însă petiona decât în numele subscrisorilor. Numai autoritățile constituite au dreptul de a adresa petițiuni în nume colectiv.

Art. 31.

Nici o autorizare prealabilă nu este necesară pentru a se exercita urmăriți contra funcționarilor publici pentru faptele administrațiilor lor de partile vătămate, rămânând însă neatinse regulile speciale statornicite în privința ministrilor. Cazurile și modul urmării se vor regula prin anume lege. Dispozițiuni speciale în Codicele penal vor determina penalitățile prepuitorilor.

Art. 32.

Nici un Roman, fără autorizarea guvernului, nu poate intra în serviciul unui Stat străin, fără ca însuși prin această să-și piardă cetățenia. Extradarea refugiaților politici este oprită.

TITLUL III

DESPRE PUTERILE STATULUI

Art. 33.

Toate puterile Statului emana de la națiune, care nu le poate exercita decât numai prin delegațiune și după principiile și regulile așezate în Constituțiunea de față.

Art. 34.

Puterea legislativă se exercită colectiv de către Rege și Reprezentațiunea națională. Reprezentațiunea națională se împarte în două Adunări: Senatul și Adunarea deputaților. Orice lege cere învoirea a celor două ramuri ale puterii legislative. Nici o lege nu poate fi supusă sancțiunii regale decât după ce se va fi discutat și votat liber de majoritatea ambelor Adunări.

Art. 35.

Inițiativa legilor este dată fiecăreia din cele două ramuri ale puterii legislative. Totuși orice lege relativă la veniturile și cheltuielile Statului sau la contingentul armatei trebuie să fie votată mai întâi de Adunarea deputaților.

Art. 36.

Interpretațiunea legilor cu drept de autoritate se face numai de puterea legislativă.

Art. 37.

Promulgarea legilor, votate de ambele Adunări, se va face prin îngrijirea ministrului justiției, care va păstra unul din originalele legilor votate, iar al doilea original se păstrează de Arhivele Statului. Ministrul justiției este și păstrătorul marelui Sigiliu al Statului.

In fiecare an ministerul justitiei va publica colectiunea legilor si regulamentelor, in care legile vor fi inserate purtand numarul de ordine dupa data promulgarii.

Art. 38.

Nici o lege, nici un regulament de administratiune generala, judeteana sau comunala nu pot fi indatoritoare decat dupa ce se publica in chipul hotarat de lege.

Art. 39.

Puterea executiva este incredintata Regelui, care o exercita in modul regulat prin Constitutiune.

Art. 40.

Puterea judecatoreasca se exercita de organele ei.
Hotararile lor se pronunta in virtutea legii si se executa in numele Regelui.

Art. 41.

Interesele exclusiv judetene sau comunale se reguleaza de catre consiliile judetene sau comunale dupa principiile asezate prin Constitutiune si prin legi speciale.

CAPITOLUL I

Despre reprezentarea nationala

Art. 42.

Membrii Adunarilor reprezinta natiunea.

Art. 43.

Sedintele Adunarilor sunt publice. Regulamentele lor fixeaza cazurile si modul in cari aceste sedinte pot fi declarate secrete.

Art. 44.

Fiecare din Adunari verifica titlurile membrilor sai si judeca contestatiunile ce se ridic in aceasta privinta.
Nici o alegere nu poate fi invalidala decat cu doua treimi din numarul membrilor prezenti.

Art. 45.

Nimeni nu poate fi totdeodata membru al uneia si al celeilalte Adunari.

Art. 46.

Deputatii si senatorii numiti de puterea executiva intr'o functiune salariata, pe care o primesc, pierd de plin drept mandatul lor de reprezentanti ai natiunii.
Aceasta dispozitiune nu se aplica ministrilor si subsecretarilor de Stat. Legea electorala determina incompatibilitatile.

Art. 47.

La inceputul fiecărei legislaturi si a fiecărei sesiuni ordinare, Adunarea deputatilor si Senatul aleg din sanul lor pe presedintele, vice-presedintii si membrii biurourilor, potrivit regulamentelor interioare.

Art. 48.

Orice hotarare se ia cu majoritate absoluta a voturilor, afara de cazurile cand prin Constitutiune, legi sau regulamentele Corpurilor legiuitoare se cere un numar superior de voturi.

In caz de paritate a voturilor, propunerea in deliberare este respinsa. Adunarile tin sedinte cu jumatate plus unul din numarul membrilor inscrisi in apelul nominal.

Art. 49.

Voturile se dau prin ridicare si sedere, prin viu grai sau prin scrutin secret.

Un proiect de lege nu poate fi adoptat decat dupa ce s'a votat articol cu articol.

Art. 50.

Fiecare din Adunari are dreptul de ancheta.

Art. 51.

Adunarile au dreptul de a amenda si de a desparti in mai multe parti articolele si amendamentele propuse.

Art. 52.

Fiecare membru al Adunarilor are dreptul a adresa ministrilor interpelari, la care acestia sunt obligati a raspunde in termenul prevazut de regulament.

Art. 53.

Oricine are dreptul a adresa petitiuni Adunarilor prin mijlocirea biuroului sau a unuia din membrii sai. Fiecare din Adunari are dreptul de a trimite ministrilor petitiunile ce-i sunt adresate. Ministrii sunt datori a da explicatiuni asupra cuprinderii lor ori de cate ori Adunarea o cere.

Art. 54.

Nici unul din membrii uneia sau celeilalte Adunari nu poate fi urmarit sau prigonit pentru opiniunile si voturile emise de dansul in cursul exercitiului mandatului sau.

Art. 55.

Nici un membru al uneia sau celeilalte Adunari nu poate, in timpul sesiunii, sa fie nici urmarit, nici arestat in materie de represiune, decat cu autorizarea Adunarii din care face parte, afara de cazul de flagrant delict.

Daca a fost arestat preventiv sau urmarit in timpul cand sesiunea era inchisa, urmarirea sau arestarea trebuiesc supuse aprobarii Adunarii din care face parte, indata dupa deschiderea sesiunii Corpurilor legiuitoare.

Detentiunea sau urmarirea unui membru al uneia sau celeilalte Adunari este suspendata in tot timpul sesiunii, daca Adunarea o cere.

Art. 56.

Fiecare Adunare determina, prin regulamentul sau, modul dupa care ea isi exercita atributiunile.

Art. 57.

Fiecare din Adunari delibereaza si ia hotariri separat afara de cazurile anume specificate in

Constitutiunea de fata.

Art. 58.

Orice intrunire a unuia din Corpurile legiuitoare in afara de timpul sesiunii celuilalt este nula de drept.

Art. 59.

Fiecare din ambele Adunari are dreptul exclusiv de a exercita propria sa politie prin presedintele ei, care singur, dupa incuviintarea Adunarii, poate da ordin gardei de serviciu.

Art. 60.

Nici o putere armata nu se poate pune la usile sau in jurul uneia sau alteia din Adunari fara invoirea ei.

Art. 61.

Legea electorala stabileste toate conditiunile cerute pentru a fi alegator la Adunarea deputatilor si la Senat, incapacitatile si nedemnitatile precum si procedura electorala.

Art. 62.

Membrii ambelor Corpuri legiuitoare sunt alesi pentru patru ani.

Art. 63.

Diurnele deputatilor si senatorilor se stabilesc prin lege.

SECTIUNEA I

Despre Adunarea deputatilor

Art. 64

Adunarea deputatilor se compune din deputati alesi de cetatenii Romani majori, prin vot universal, egal, direct, obligator si secret pe baza reprezentarii minoritatii.

Art. 65.

Alegerea deputatilor se face pe circumscripții electorale. Circumscripția electorala nu poate fi mai mare decat un judet.

Legea electorala stabileste numarul deputatilor de ales in fiecare circumscripție proportional cu populatia.

Art. 66.

Spre a fi eligibil la Adunarea deputatilor se cere:

- a) A fi cetatean roman;
- b) A avea exercitiul drepturilor civile si politice;
- c) A avea varsta de douazeci si cinci ani impliniti;
- d) A avea domiciliul in Romania. Legea electorala va determina incapacitatile.

SECTIUNEA II

Despre Senat

Art. 67.

Senatul se compune din senatori alesi si din senatori de drept.

Art. 68.

Toti cetatenii Romani dela varsta de 40 ani impliniti aleg, pe circumscriptiile electorale cari nu pot fi mai mari decat judetul, prin vot obligator, egal, direct si secret, un numar de senatori.

Numarul senatorilor de ales in fiecare circumscriptie, care nu poate fi mai mare decat un judet, se stabileste de legea electorala, proportional cu populatia.

Art. 69.

Membrii alesi in consiliile judetene si membrii alesi in consiliile comunale urbane si rurale, intruniti intr'un singur colegiu, aleg, prin vot obligator egal, direct si secret, cate un senator de fiecare judet.

Art. 70.

Membrii camerelor de comert, de industrie, de munca si de agricultura, intruniti in colegii separate, aleg din sanul lor cate un senator de fiecare categorie si pentru fiecare circumscriptie electorala. Aceste circumscriptii electorale speciale se fixeaza de legea electorala, numarul lor neputand fi mai mare de sase.

Art. 71.

Fiecare universitate alege, din sanul sau, prin votul profesorilor sai, cate un senator.

Art. 72.

Sunt de drept membri ai Senatului, in virtutea Inaltei lor situatiuni in Stat si Biserica:

- a) Mostenitorul Tronului dela varsta de 18 ani impliniti; el insa nu va avea vot deliberativ decat la varsta de 25 ani impliniti;
- b) Mitropolitii tarii;
- c) Episcopii eparhiosi ai Bisericilor ortodoxe romane si greco-catolice, intru cat vor fi alesi conform legilor tarii;
- d) Capii confesiunilor recunoscute de Stat, cate unul de fiecare confesiune, intru cat sunt alesi sau numiti conform legilor tarii si reprezinta un numar de peste 200.000 credinciosi; precum si reprezentantul superior religios al musulmanilor din Regat;
- e) Presedintele Academiei Romane. Mandatul acestor senatori inceteaza odata cu calitatea sau demnitatea care le atribue dreptul.

Art. 73.

Devin senatori de drept:

- a) Fostii Presedinti de Consiliu, intru cat vor avea o vechime de patru ani ca Presedinti de Consiliu titulari, si fostii Ministri avand o vechime de cel putin sase ani intr'una sau mai multe guvernari;
- b) Fostii Presedinti ai Corpurilor Legiuitoare cari vor fi exercitat aceasta demnitate cel putin in cursul a opt sesiuni ordinare;
- c) Fostii Senatori si Deputati alesi in cel putin zece legislaturi independent de durata lor;
- d) Fostii Primi-Presedinti ai Inaltei Curti de Casatie si Justitie car au ocupat aceasta functiune sau pe aceea de Presedinte la Casatie cinci ani;
- e) Generalii de rezerva si in retragere:

1. Cari vor fi exercitat comanda unei armate in fata inamicului, ca titulari, cel putin 3 luni.
2. Cari au indeplinit functiunea de Sef al marelui Stat-Major, sau de inspector general de armata (comandant de armata), in timp de pace, cel putin patru ani.

Numarul celor din categoria a doua nu va fi mai mare de patru, luati in ordinea vechimei, la vacante existente;

f) Fostii Presedinti ai Adunarilor Nationale din Chisinau, Cernauti si Alba-Iulia, cari au declarat Unirea.

Art. 74.

Verificarea indeplinirii conditiunilor senatorilor de drept se face de o comisiune compusa din Presedintii sectiunilor Inaltei Curti de Casatie si Justitie, sub presedintia Primului-Presedinte al acestei Inalte Curti.

Constatarea se face din oficiu, la cererea Presedintelui Senatului sau a acelora cari au dreptul.

Presedintele Senatului inscrie senatorii de drept pe baza incheierii Comisiunii. Senatul poate discuta si semnala Comisiunii, spre rectificare, erorile constatate in stabilirea drepturilor.

Art. 75.

Spre a fi eligibil la Senat se cere:

- a) A fi cetatean roman;
- b) A avea exercitiul drepturilor civile si politice;
- c) A avea varsta de 40 ani impliniti;
- d) A avea domiciliul in Romania.

Aceste conditiuni, afara de varsta, se cer si senatorilor de drept.

SECTIUNEA III

Despre Consiliul legislativ

Art. 76.

Se infiinteaza un Consiliu legislativ, a carui menire este sa ajute in mod consultativ la facerea si coordonarea legilor, emanand fie dela puterea executiva, fie din initiativa parlamentara, cat si la intocmirea regulamentelor generale de aplicarea legilor.

Consultarea Consiliului legislativ este obligatorie pentru toate proiectele de legi, afara de cele cari privesc creditele bugetare; daca insa, intr'un termen fixat de lege, Consiliul legislativ nu-si da avizul sau, Adunairile pot proceda la discutarea si aprobarea proiectelor. O lege speciala va determina organizarea si modul de functionare al Consiliului legislativ.

CAPITOLUL II

Despre Rege si Ministri

SECTIUNEA I

Despre Rege

Art. 77.

Puterile constitutionale ale Regelui sunt creditare in linie coboritoare directa si legitima a

Maiestatii Sale Regelui Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, din barbat in barbat prin ordinul de primogenitura si cu exclusiunea perpetua a femeilor si coboritorilor lor. Coboritorii Maiestatii Sale vor fi crescuti in religiunea ortodoxa a Rasaritului.

Art. 78.

In lipsa de coboritori in linie barbatesca ai Maiestatii Sale Regelui Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, succesiunea Tronului se va cuveni celui mai in varsta dintre fratii sai sau coboritorilor acestora, dupa regulele statornicite in articolul precedent.

Daca nici unul dintre fratii sau coboritorii lor nu s'ar mai gasi in viata sau ar declara mai dinainte ca nu primesc Tronul, atunci Regele va putea indica succesorul sau dintr'o dinastie suverana din Europa cu Primirea Reprezentatiunii nationale, data in forma prescrisa de art. 79.

Daca nici una, nici alta nu va avea loc, Tronul este vacant.

Art. 79.

La caz de vacanta a Tronului, ambele Adunari se intrunesc de indata intr'o singura Adunare, chiar fara convocare, si cel mai tarziu pana in opt zile dela intrunirea lor aleg un Rege dintr'o dinastie suverana din Europa occidentala.

Prezenta a trei patrimi din membrii cari compun fiecare din ambele Adunari si majoritatea de doua treimi a membrilor prezenti sunt necesare pentru a se putea procede la aceasta alegere.

La caz cand Adunarea nu se va fi facut in termenul mai sus prescris, atunci in a noua zi, la amiazi, Adunarile intrunite vor pasi la alegere oricare ar fi numarul membrilor prezenti si cu majoritatea absoluta a voturilor.

Daca Adunarile s'ar afla dizolvate in momentul vacantei Tronului, se va urma dupa modul prescris la articolul urmator.

In timpul vacantei Tronului, Adunarile intrunite vor numi o locotenenta regala, compusa din trei persoane, care va exercita puterile regale pana la suirea Regelui pe Tron.

In toate cazurile mai sus aratate votul va fi secret.

Art. 80.

La moartea Regelui, Adunarile se intrunesc chiar fara convocare cel mai tarziu zece zile dupa declararea mortii. Daca din intamplare ele au fost dizolvate mai inainte si convocarea lor a fost hotarita in actul de dizolvare pentru o epoca in urma celor zece zile, atunci Adunarile cele vechi se aduna pana la intrunirea acelor care au a le inlocui.

Art. 81.

Dela data mortii Regelui si pana la depunerea juramantului a succesorului sau la Tron puterile constitutionale ale Regelui sunt exercitate, in numele poporului roman, de ministri, intruniti in consiliu si sub a lor responsabilitate.

Art. 82.

Regele este major la varsta de optsprezece ani impliniti.

La suirea sa pe Tron, el va depune mai intai in sanul Adunarilor intrunite urmatorul juramant: „Jur a pazi Constitutiunea si legile poporului roman, a mentine drepturile lui nationale si integritatea teritoriului „.

Art. 83.

Regele, in viata fiind, poate numi o Regenta, compusa din trei persoane, care, dupa

moartea Regelui, sa exercite puterile regale in timpul minoritatii succesorului Tronului. Aceasta numire se va face cu primirea Reprezentatiunii nationale, data in forma prescrisa la art. 79 din Constitutiunea de fata.

Regenta va exercita totdeodata si tutela succesorului Tronului in timpul minoritatii lui.

Daca, la moartea Regelui, Regenta nu s'ar gasi numita si succesorul Tronului ar fi minor, ambele Adunari intrunite vor numi o Regenta, procedand dupa formele prescrise la art. 79 din Constitutiunea de fata.

Membrii Regentei nu intra in functiune decat dupa ce vor fi depus solemn inaintea ambelor Adunari intrunite juramantul prescris prin art. 82 din Constitutiunea de fata.

Art. 84.

Daca Regele se afla in imposibilitate de a domni, ministrii, dupa ce au constatat legalmente aceasta imposibilitate, convoaca indata Adunarile.

Acestea aleg Regenta, care va forma si tutela.

Art. 85.

Nici o modificare nu se poate face Constitutiunii in timpul Regentei.

Art. 86.

Regele nu va putea fi totdeodata si Seful unui alt Stat fara consimtimantul Adunarilor.

Nici una din Adunari nu poate delibera asupra acestui obiect daca nu vor fi prezenti cel putin doua treimi din membrii cari le compun, si hotarirea nu se poate lua decat cu doua treimi din voturile membrilor de fata.

Art. 87.

Persoana Regelui este inviolabila. Ministrii lui sunt raspunzatori.

Nici un act al Regelui nu poate avea tarie daca nu va fi contrasemnat de un ministru, care prin aceasta chiar devine raspunzator de acel act.

Art. 88.

Regele numeste si revoaca pe ministrii sai.

El sanctioneaza si promulga legile.

El poate refuza sanctiunea sa.

El are dreptul de amnistie in materie politica.

Are dreptul de a ierta sau mica sa pedepsele in materii criminale, afara de ceeace se statornicesc in privinta ministrilor.

El nu poate suspenda cursul urmaririi sau al judecatii, nici a interveni prin nici un mod in administratia justitiei.

El numeste sau confirma in functiunile publice potrivit legilor.

El nu poate crea o noua functiune fara o lege speciala.

El face regulamente necesare pentru executarea legilor, fara sa poata vreodata modifica sau suspenda legile si nu poate scuti pe nimeni de executarea lor.

El este capul puterii armate.

El confera gradele militare in conformitate cu legea.

El va conferi decoratiunile romane conform unei anume legi.

El are dreptul de a bate moneda conform unei legi speciale.

El incheie cu Statele straine conventiunile necesare pentru comert, navigatiune si alte asemenea; insa pentru ca aceste acte sa aiba autoritate indatoritoare, trebuie mai intaiu a fi supuse Puterii legislative si aprobate de ea.

Art. 89.

Legea fixeaza lista civila pentru durata fiecareia Domnii.

Art. 90.

La 15 Octomvrie a fiecarui an, Adunarea deputatilor si Senatul se intrunesc fara convocare, daca Regele nu le-a convocat mai inainte.

Durata fiecarei sesiuni este de cinci luni.

Regele deschide sesiunea prin un Mesaj, la care Adunarile fac raspunsurile lor.

Regele pronunta inchiderea sesiunii.

El are dreptul de a convoca in sesiune extraordinara Adunarile.

El are dreptul de a dizolva ambele Adunari deodata sau numai una din ele. Actul de dizolvare trebuie sa contina convocarea alegatorilor pana in doua luni de zile si a Adunarilor pana in trei luni.

Regele poate amana Adunarile; oricum, amanarea nu poate depasi termenul de o luna, nici a fi renoita in aceeas sesiune fara consimtimantul Adunarilor.

Art. 91.

Regele nu are alte puteri decat acele date lui prin Constitutiune.

CAPITOLUL III

Despre ministri

Art. 92.

Guvernul exercita puterea executiva in numele Regelui, in modul stabilit prin Constitutiune.

Art. 93.

Ministrii intruniti alcatuesc Consiliul de Ministri, care este prezidat, cu titlul de Presedinte al Consiliului de Ministri, de acela care a fost insarcinat de Rege cu formarea guvernului.

Departamentele ministeriale si subsecretariatele de Stat nu se pot infiinta si desfiinta decat prin lege.

Art. 94.

Nu poate fi ministru decat cel care este roman sau cel care a dobandit naturalizarea.

Art. 95.

Nici un membru al Familiei Regale nu poate fi ministru.

Art. 96.

Daca ministrii nu ar fi membri ai Adunarilor, ei pot lua parte la desbaterea legilor, fara a avea insa si dreptul de a vota.

La desbaterile Adunarilor prezenta cel putin a unui ministru e necesara.

Adunarile pot exige prezenta ministrilor la deliberatiunile lor.

Art. 97.

In nici un caz ordinul verbal sau in scris al Regelui nu poate apara pe ministru de

raspundere.

Art. 98.

Fiecare din ambele Adunari, precum si Regele au dreptul de a cere urmarirea ministrilor si a-i trimite inaintea Inaltei Curti de casatie si justitie, care singura, in sectiuni unite, este in drept a-i judeca, afara de cele ce se vor statornici prin legi in ceea ce priveste exercitiul partii vatamate si in ceea ce priveste crimele si delictele comise de ministri afara de exercitul functiunii lor.

Punerea sub urmarire a ministrilor de catre Corpurile legiuitoare nu se poate rosti decat prin majoritate de doua treimi a membrilor de fata.

Instructiunea se va face de o comisiune a inaltei Curti de casatie, compusa din cinci membri trasi la sorti in sectiuni-unite.

Aceasta comisiune are si puterea de a califica faptele si de a decide sau nu urmarirea. Acuzarea, inaintea inaltei Curti de casatie si justitie, se va sustine prin ministerul public. Legea responsabilitatii ministeriale determina cazurile de raspundere si pedepsele aplicabile ministrilor.

Art. 99.

Orice parte vatamata de un decret sau o dispozitiune semnata sau contrasemnata de un ministru care violeaza un text expres al Constitutiunii sau al unei legi, poate cere Statului, in conformitate cu dreptul comun, despagubiri banesti pentru prejudiciul cauzat.

Fie in cursul judecatii, fie dupa pronuntarea hotaririi, ministrul poate fi chemat, dupa cererea Statului, in urma votului unuia din Corpurile legiuitoare, inaintea instantelor ordinare, la raspundere civila pentru dauna pretinsa sau suferita de Stat.

Actul ilegal al ministrului nu descarca de raspundere solidara pe functionarul care a contrasemnat, decat in cazul cand acesta a atras atentia Ministrului, in scris.

Art. 100.

Se vor putea infiinta Subsecretariate de Stat.

Subsecretarii de Stat vor putea lua parte la desbaterile Corpurilor legiuitoare sub responsabilitatea ministrilor.

CAPITOLUL IV

Despre puterea judecatoreasca

Art. 101.

Nici o jurisdictiune nu se poate infiinta decat numai in puterea unei anume legi.

Comisiuni si tribunale extraordinare nu se pot crea sub nici un fel de numire si sub nici un fel de cuvint in vederea unor anume procese, fie civile, fie penale, sau in vederea judecarii unor anume persoane.

Art. 102.

Pentru intregul Stat roman este o singura Curte de casatie si justitie.

Art. 103.

Numai Curtea de casatie in sectiuni-unite are dreptul de a judeca constitutionalitatea legilor si a declara inaplicabile pe acelea cari sunt contrarii Constitutiunii. Judecata asupra

inconstitutionalitatii legilor se margineste numai la cazul judecat.
Curtea de casatie se va rosti ca si in trecut asupra conflictelor de atributiuni.
Dreptul de recurs in casare este de ordin constitutional.

Art. 104.

Judecatorii sunt inamovibili in conditiunile speciale pe cari legea le va fixa.

Art. 105.

Juriul este statornicit in toate materiile criminale si pentru delictele politice si de presa, afara de cazurile statornicite prin Constitutiunea de fata.
Actiunea pentru daune-interese rezultand din fapte si delicta de presa nu se poate intenta decat inaintea aceleas jurisdictiuni de competinta careia este delictul.

Art. 106.

Justitia militara se organizeaza prin osebita lege.

Art. 107.

Autoritati speciale de orice fel, cu atributiuni de contencios administrativ, nu se pot infiinta.

Contenciosul administrativ este in caderea puterii judecatoresti, potrivit legii speciale.
Cel vatamat in drepturile sale, fie printr'un act administrativ de autoritate, fie printr'un act de gestiune facut cu calcarea legilor si a regulamentelor, fie prin rea vointa a autoritatilor administrative de a rezolva cererea privitoare la un drept, poate face cerere la instantele judecatoresti pentru recunoasterea dreptului sau.

Organele puterii judiciare judeca daca actul este ilegal, il pot anula sau pot pronunta daune civile pana la data restabilirii dreptului vatamat, avand si caderea de a judeca si cererea de despagubire, fie contra autoritatii administrative chemate in judecata, fie contra functionarului vinovat.

Puterea judecatoreasca nu are cadere de a judeca actele de guvernament, precum si acele de comandament cu caracter militar.

CAPITOLUL V

Despre institutiunile judetene si comunale

Art. 108.

Institutiunile judetene si comunale sunt regulate de legi.
Aceste legi vor avea de baza descentralizarea administrativa.
Membrii consiliilor judetene si consiliilor comunale sunt alesi de catre cetatenii romani prin votul universal, egal, direct, secret, obligatoriu si cu reprezentarea minoritatii, dupa formele prevazute de lege. La acestia se vor putea adauga prin lege si membri de drept si membri cooptati. Intre membrii cooptati pot fi si femei majore.

TITLUL IV **DESPRE FINANTE**

Art. 109.

Nici un impozit de orice natura nu se poate stabili si percepe decat pe baza unei legi.

Art. 110.

Prin lege se pot crea impozite numai in folosul Statului, judetelor, comunelor si institutiunilor publice cari indeplinesc servicii de Stat.

Art. 111.

Orice sarcina sau impozit judetean sau comunal nu se poate aseza decat cu invoirea consiliilor judetene sau comunale in limitele stabilite de lege.

Art. 112.

Nu se pot statornici privilegiuri in materii de impozite.

Nici o exceptiune sau microrare de impozit nu se poate statornici decat prin o lege. Monopoluri nu se pot constitui decat numai prin lege si exclusiv in folosul Statului, judetelor si comunelor.

Art. 113.

Nici un fond pentru pensiuni sau gratificatiuni in sarcina tezaurului public nu se poate acorda decat in virtutea unei legi.

Art. 114.

In fiecare an Adunarea deputatilor incheie socotelile si voteaza bugetul.

Toate veniturile sau cheltuelile Statului trebuiesc trecute in buget si in socoteli.

Daca bugetul nu se voteaza in timp util, puterea executiva va indetula serviciile publice dupa bugetul anului precedent, fara a putea merge cu acel buget mai mult de un an peste anul pentru care a fost votat.

Art. 115.

Controlul preventiv si cel de gestiune a tuturor veniturilor si cheltuelilor Statului se va exercita de Curtea de conturi, care supune in fiecare an Adunarii deputatilor raportul general rezumand conturile de gestiune al bugetului trecut, semnaland totdeodata neregulile savarsite de ministri in aplicarea bugetului.

Regularea definitiva a socotelilor trebuie sa fie prezentata Adunarii deputatilor cel mai tarziu in termen de doi ani dela incheierea fiecarui exercitiu.

Art. 116.

Pentru toata Romania este o singura Curte de conturi.

Art. 117.

Toate fondurile provenite din Case speciale, si de cari guvernul dispune sub diferite titluri, trebuie sa fie cuprinse in bugetul general al veniturilor Statului.

Art. 118.

Legile financiare se publica in Monitorul Oficial ca si celelalte legi si regulamente de administratiune publica.

TITLUL V

DESPRE PUTEREA ARMATA

Art. 119.

Tot Romanul, fara deosebire de origina etnica, de limba sau de religie, face parte din unul din elementele puterii armate, conform legilor speciale.

Puterea armata se compune din: armata activa cu cadrele ei permanente, rezerva ei si militiile.

Art. 120.

Gradele, decoratiunile si pensiunile militarilor nu se pot lua decat numai in virtutea unei sentinte judecatoresti si in cazurile determinate de legi.

Art. 121.

Contingentul armatei se voteaza pentru fiecare an de ambele Corpuri legiuitoare.

Art. 122.

Se va infiinta un Consiliu superior al apararii tarii, care va ingriji, in mod permanent, de masurile necesare pentru organizarea apararii nationale.

Art. 123.

Nici o trupa armata straina nu poate fi admisa in serviciul Statului, nici nu poate intra sau trece pe teritoriul Romaniei decat in puterea unei anume legi.

TITLUL VI

DISPOZITIUNI GENERALE

Art. 124.

Culorile drapelului Romaniei sunt: Albastru, Galben si Rosu, asezate vertical.

Art. 125.

Resedinta guvernului este in Capitala tarii.

Art. 126.

Limba romaneasca este limba oficiala a Statului roman.

Art. 127.

Nici un juramant nu se poate impune cuiva decat in puterea unei legi, care hotaraste si formula lui.

Art. 128.

Constitutiunea de fata nu poate fi suspendata nici in total, nici in parte. In caz de pericol de Stat se poate prin lege institui starea de asediu generala sau partiala.

TITLUL VII

DESPRE REVIZUIREA CONSTITUTIUNII

Art. 129.

Constitutiunea poate fi revizuita in total sau in parte din initiativa Regelui sau oricareia din Adunarile legiuitoare. In urma acestei initiative ambele Adunari, intrunite separat, se vor rosti cu majoritate absoluta, daca este locul ca dispozitiunile constitutionale sa fie revizuite.

Indata ce necesitatea revizuirii a fost admisa, ambele Corpuri legiuitoare aleg din sanul lor o comisiune mixta, care va propune textele din Constitutiune ce urmeaza a fi supuse revizuirii.

Dupa ce raportul acestei comisiuni va fi citit in fiecare Adunare, de doua ori in interval de cincisprezece zile, ambele Adunari intrunite la un loc, sub presedintia celui mai in varsta dintre Presedinti, in prezenta a cel putin doua treimi din totalitatea membrilor ce le compun, cu majoritate de doua treimi, stabilesc in mod definitiv cari anume articole vor fi supuse revizuirii.

In urma acestui vot Adunarile sunt de drept dizolvate si se va convoca corpul electoral in termenul prescris de Constitutiune.

Art. 130.

Adunarile cele noi proced in acord cu Regele la modificarea punctelor supuse revizuirii. In acest caz Adunarile nu pot delibera daca cel putin doua treimi a membrilor din cari se compun nu sunt prezenti si nici o schimbare nu se poate adopta daca nu va intruni cel putin doua treimi ale voturilor.

Adunarile alese pentru revizuirea Constitutiunii au o durata constitutionala obisnuita si, in afara de modificarea Constitutiunii, ele functioneaza si ca Adunari legiuitoare ordinare. Daca Adunarile de revizuire nu-si pot indeplini misiunea, noile Adunari vor avea acelasi caracter.

TITLUL VIII

DISPOZITIUNI TRANSITORII SI SUPLIMENTARE

Art. 131.

Sunt si raman cu caracter constitutional dispozitiunile din legile agrare privitoare la pamanturile cultivabile, padurile si baltile expropriabile in total sau in parte, la starea lor juridica, la subsol, la pretuire, la modul de plata, etc., asa precum sunt formulate in articolele de mai jos ale fiecareia din legile agrare si cari articole, in intregul lor, fac parte integranta din prezenta Constitutiune si ca atare nu se pot modifica decat cu formele prevazute pentru revizuirea Constitutiunii, si anume:

- a) Art. 1 (unu) alin. II, art. 2 (doi), 3 (trei) alin. I, art. 4 (patru), 6 (sase), 7 (sapte), 8 (opt), 9 (noua), 10 (zece), 13 (treisprezece), 14 (patrusprezece), 16 (sasesprezece), 18 (optsprezece), 21 (douazeci si unu), 23 (douazeci si trei), 32 (treizeci si doi), 36 (treizeci si sase) si 69 (sasezeci si noua) din legea pentru reforma agrara din Oltenia, Muntenia, Moldova si Dobrogea (vechiul Regat) din 17 Iulie 1921;
- b) Art. 2 (doi), 4 (patru), 5 (cinci), 6 (sase), 7 (sapte), 8 (opt), 9 (noua), 10 (zece), 11 (unusprezece), 12 (douasprezece), 13 (treisprezece), 16 (sasesprezece), 45 (patruzeci si cinci), 46 (patruzeci si sase), 47 (patruzeci si sapte), 48 (patruzeci si opt), 49 (patruzeci si noua), 50 (cincizeci) si 53 (cincizeci si trei) din legea pentru reforma agrara din Basarabia din 13 Martie 1920;
- c) Art. 3 (trei), 4 (patru), 5 (cinci), 6 (sase), 7 (sapte), 8 (opt), 9 (noua), 10 (zece), 11 (unusprezece), 12 (douasprezece), 13 (treisprezece), 14 (patrusprezece), 16 (sasesprezece), 18 (optsprezece), 22 (douazeci si doi), 24 (douazeci si patru), 32 (treizeci si doi), 50 (cincizeci) si 85 (optzeci si cinci) din legea pentru reforma agrara din Transilvania, Banat, Crisana si Maramures din 30 Iulie 1921;

d) Art. 2 (doi), 3 (trei), 4 (patru), 5 (cinci) punctul a alin. I, art. 6 (sase), 7 (sapte), 9 (noua), 10 (zece), 12 (douasprezece), 13 (treisprezece), 29 (douazeci si noua), 31 (treizeci si unu) si 55 (cincizeci si cinci) din legea pentru reforma agrara din Bucovina din 30 Iulie 1921.

Art. 132.

In scop de a se satisface trebuintele normale de lemne de foc si de constructie ale populatiei rurale din vechiul Regat, Basarabia si Bucovina, Statul e dator ca din padurile sale din campie, deal sau munte sa destine suprafetele necesare in acest scop.

In vechiul Regat si in Bucovina, acolo unde Statul nu ar avea paduri, intr'o raza de douazeci kilometri de centrul comunei, pentru satisfacerea trebuintelor mai sus aratate, el prin derogare dela art. 7 lit. c si art. 8 lit. a, b si c din legea pentru reforma agrara din Oltenia, Muntenia, Moldova si Dobrogea din 17 Iulie 1921 si dela art. 5, punctul a, alin. IV si dela art. 6 si 7 din legea pentru reforma agrara din Bucovina din 30 Iulie 1921, va putea expropria din padurile persoanelor juridice fie publice, fie private, cari s'ar afla in aceasta raza si numai in lipsa acestora, va expropria proportional din padurile tuturor proprietarilor particulari, aflate in aceasta raza, insa numai in limita acestor trebuinte si in toate cazurile cu respectul unei suprafete intangibile de una suta hectare de fiecare proprietate. Nu sunt expropriabile, oricare ar fi proprietarul, padurile replantate sau in curs de replantare.

Contractele de vanzare spre exploatare a padurilor expropriabile cari vor fi in vigoare in momentul expropriarii, se vor respecta. Padurile astfel expropriate raman in proprietatea Statului si se vor administra si exploata de dansul spre a satisface potrivit legii si in prima linie nevoile de mai sus.

Exproprierea acestor paduri se va face cu dreapta si prealabila despagubire fixata de justitie.

Modul de expropriere va fi regulat prin lege speciala.

Art. 133.

Se ratifica decretele-legi: No. 3.902 din 29 Decembrie 1918, publicat in Monitorul Oficial No. 223 din 30 Decembrie 1918, privitor la acordarea drepturilor cetatenesti; No. 2.085 din 22 Mai 1919, publicat in Monitorul Oficial No. 33 din 28 Mai 1919, si No. 3.464 din 12 August 1919, publicat in Monitorul Oficial No. 93 din 13 August 1919, privitoare la incetatenirea evreilor cari locuiau in vechiul Regat.

Deasemenea se ratifica si toate decretele-legi de incetatenire individuala, cari s'au facut inaintea decretelor specificate mai sus.

Evreii, locuitori din vechiul Regat, cari nu'si vor fi regulat incetatenirea in termenul prevazut de decretul-lege No. 3.464 din 12 August 1919, vor putea face declaratiunile de incetatenire conform decretului-lege No. 2.085 din 22 Mai 1919, in termen de trei luni dela promulgarea acestei Constitutiuni.

Art. 134.

Pana la facerea unei legi de organizarea Consiliului legislativ prevazut in aceasta Constitutiune, prezentarea proiectelor de legi inaintea Corpurilor legiuitoare va continua sa se faca in conformitate cu legile si regulamentele azi in vigoare.

Art. 135.

Pana la promulgarea legii speciale bazata pe principiile din prezenta Constitutiune, legile relative la organizarea si judecarea contenciosului administrativ raman in vigoare.

Art. 136.

O lege speciala va fixa lista civila a Intaiului Rege al Romaniei intregite.

Art. 137.

Se vor revizui toate codicile si legile existente in diferitele parti ale Statului roman spre a se pune in armonie cu Constitutiunea de fata si asigura unitatea legislativa.

Pana atunci ele raman in vigoare.

Din ziua promulgarii Constitutiei, sunt inasa desfiintate acele dispozitii din legi, decrete, regulamente si orice alte acte contrarii celor inscrise in prezenta Constitutie.

Art. 138.

Actualele Adunari nationale dupa promulgarea prezentei Constitutii pot functiona pana la expirarea mandatului lor legal.

In acest timp ele vor trebui sa faca, pe baza principiilor din aceasta Constitutie, legea electorala.

Pana la facerea acestei legi, decretele-legi electorale raman in vigoare.

NOTA:

A fost adoptata in 1923 si publicata in Monitorul Oficial nr 282 din 29 martie 1923.

Principalele modificari: Decretul-Regal nr. 2281 din 13 iulie 1946 privind exercitarea puterii legislative, publicat in Monitorul Oficial nr. 161 din 15 iulie 1946.

Constitutia din 1923 a fost abrogata in mod expres de Constitutia din 1938.